

تبیین الگوی شایسته مشارکت عمومی - خصوصی مسکن قابل استطاعت در کشورهای درحال توسعه

محسن احمدزاد روشی^۱

ابوالفضل مشکینی^۲

حیدر صالحی میشانی^۳

چکیده

امروزه مشارکت عمومی و خصوصی (PPP) به عنوان یک روش تهیه جایگزین برای ارائه خدمات عمومی شکل گرفته و نقش آن در تحقق مسکن قابل استطاعت در کشورهای درحال توسعه با رویکردی جامع ضرورتی است که کمتر به آن پرداخته شده است. پژوهش حاضر از نظر روش تحقیق توصیفی- تحلیلی و از نظر هدف کاربردی است. در گام نخست به منظور مفهوم پردازی مشارکت‌های عمومی- خصوصی و شناسایی عوامل موفقیت (SFS) از روش تحلیل محتوا استفاده گردید. سپس در یک فرایند پیمایشی در قالب پرسشنامه از متخصصان کشورهای مختلف در این حوزه درخواست گردید تا هریک از عوامل موفقیت شناسایی شده را با توجه به سطح ضرورت یا درجه اهمیت رتبه‌بندی نمایند. داده‌های جمع‌آوری شده از طریق استناد و پاسخ‌دهندگان مربوطه به ترتیب با NVivo و بسته آماری برای علوم اجتماعی (SPSS) تجزیه و تحلیل گردید. یافته‌ها نشان داد که از بین ۲۴ معیار اولیه، ۱۶ معیار کفايت لازم را برای قرارگیری در لیست **شاخص‌های ضروری موفقیت**^۴ بدست آوردند. "چارچوب قانونی مطلوب و کارآمد"، "اراده سیاسی و تعهد به PPP مسکن قابل استطاعت" و "تفصیل و تقسیم منصفانه رسک" سه معیاری هستند که بالاترین درجه ضرورت را مطابق نظر متخصصان کشورهای مختلف به خود اختصاص داده‌اند. همچنین یافته‌های حاصل از تحلیل عاملی روش نمود که چهار عامل "بعد سیاسی، قانونی-نهادی"، "بعد اقتصادی"، "قرارداد معقول" و "مشوق‌ها و محرك‌ها" به ترتیب با تبیین ۱۷/۳۱۹، ۳۰/۲۹۹، ۱۱/۶۹۴ و ۹/۶۵۰ درصد از واریانس تأثیرگذارترین عوامل در تحقق الگوی شایسته مشارکت‌های عمومی- خصوصی مسکن قابل استطاعت هستند.

واژگان کلیدی: مشارکت عمومی- خصوصی، معیارهای ضروری موفقیت، مسکن قابل استطاعت، کشورهای درحال توسعه

مقدمه

مسکن یک نیاز اساسی بشر است. هم برای کیفیت زندگی و هم برای توسعه پایدار ضروری است و یکی از مهم‌ترین پژوهش‌های زیرساختی است که با پایداری اجتماعی در ارتباط است (Zhang et al., 2018: 2; Winston and Eastaway 2008: 211). طبق آخرين برآوردها، فشار جهانی برای تأمین اعتمار مسکن در حال افزایش است، زیرا رشد جهانی جمعیت و به‌تبع آن شهرنشینی سریع، فراهم ساختن مسکن شایسته را به یک چالش اساسی در عصر مدرن تبدیل کرده است (Kavishe & Chileshe, 2019: 1; Muhammad and Johar, 2018: 2). پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۳۰ درصد از جمعیت جهان به مسکن و سایر زیرساخت‌های اساسی مرتبط نیاز داشته باشند؛ که این به معنی ساخت ۹۶۰۰ واحد مسکن جدید در روز است. آنچه این روند را غمانگیز و پرابلماتیک نموده درک این واقعیت است که بیش از ۹۰ درصد از این نیاز در کشورهای درحال توسعه رخ خواهد داد (United Nations, 2020). بنابراین حجم و دامنه‌ی این نیاز به طور جدی از ظرفیت اکثر این دولتها برای تأمین مسکن شایسته قابل استطاعت و زیرساخت‌های

۱. دانشیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران. (نویسنده مسئول)

۲. دانشیار دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس تهران، ایران

۳. دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

⁴ - Critical Success Factors (CSFs)



مرتبط با آن برای شهروندانشان فراتر می‌رود. ازین‌رو انحصار دستگاه‌های دولتی در تهیه آن می‌تواند فشار قابل توجهی به بودجه و منابع محدود موجود وارد کند(Alteneiji et al., 2020: 2020). بهمنظور جبران کمبود سرمایه‌گذاری (فعلی و آینده) برای توسعه مسکن، اکثر دولتها به سمت مشارکت‌های عمومی-خصوصی^۱(PPP) روی می‌آورند (Chileshe et al., 2020: 1). PPP ها تعریف استانداردی ندارد و این امر توسط محققان، سازمان‌های بین‌المللی و دولتها به طرق مختلف تعریف شده است: (Osei-Kyei and Chan, 2018: 2806). بالین حال می‌توان مجموعه‌ای از خصوصیات کلیدی را که PPP ها در آن مشترک هستند، شناسایی کرد. این مجموعه شامل وجود یک قرارداد طولانی مدت در یک دوره مشخص و همچنین تقسیم ریسک‌ها و مسئولیت‌ها بین دولت و شریک خصوصی است(2) (Sresakoolchai and Kaewunruen, 2020: 2). برخلاف روش سنتی ایجاد مناقصه، PPP اجازه می‌دهد تا ریسک با تکنیک‌های بهتر به بخشی منتقل گردد که توان مدیریت بهینه آن را دارد. در به اشتراک‌گذاری مسئولیت نیز، بخش خصوصی مسئول طراحی، امور مالی، ساخت‌وساز، بهره‌برداری و نگهداری از یک(و یا چند) زیرساخت و ارائه خدمات مرتبط با آن منطبق بر استاندارد توافق شده است. درحالی که دولت/ شریک عمومی به عنوان تسهیل‌گر و توانمندساز با ایجاد قوانین و چارچوب نهادی زمینه موقعيت فرایند PPP را فراهم می‌سازد(Osei-Kyei and Chan, 2018: 2807).

طبق گفته‌های اکیتو و کوماراسومی^۲ (۲۰۱۶) PPP ها امکان توسعه و تحويل پایدار پروژه‌ها را فراهم می‌آورند و بدین طریق نیازهای نیازهای مردم را به شکل کارآمدتر و مؤثرتر نسبت به روش‌های سنتی پاسخ می‌دهند. همچنین مطابق گزارش سازمان جهانی اسکان بشر^۳ (2011)، PPP ها به میزان قابل توجهی در کاهش هزینه‌ها و افزایش راندمان عملیاتی برای پروژه‌های عمرانی شهری در کشورهای توسعه‌یافته کمک کرده است. تجربه دولتهای رفاه در کشورهای سوئد، دانمارک، لهستان و هلند در زمینه استفاده از مشارکت‌های عمومی-خصوصی برای حل معضل مسکن، شاهدی بر این ادعاست.

علی‌رغم اجرای مؤثر مشارکت عمومی-خصوصی برای مسکن عمومی در کشورهای توسعه‌یافته، اما این پروژه‌ها در چندین کشور درحال توسعه شکست خورده‌اند. با بررسی مطالعات تجربی انجام‌شده توسط ترانکانون^۴ (۲۰۱۴) مشخص شد که در تایلند و کشورهای درحال توسعه مشابه، از جمله ویتنام، اندونزی و فیلیپین اکثر پروژه‌های PPP مسکن قابل استطاعت قادر به دستیابی به اهداف تعیین شده از نظر توانمندسازی خانوارهای کم‌درآمد برای خرید خانه، نیستند. همچنین، اینزره کووفی^۵ و همکاران (۲۰۱۶) و اکوجه و کانو^۶ (۲۰۱۴) گزارش دادند که اجرای روش‌های PPP برای تأمین مسکن قابل استطاعت نتوانسته است موفقیتی در کشورهای غنا و نیجریه کسب نماید. بررسی ادبیات موضوع به خوبی روش می‌نماید که فدان یک چارچوب مشخص برای پروژه‌های PPP بانی اصلی شکست این پروژه‌ها در کشورهای درحال توسعه شده است. در حقیقت معیارهای کلیدی که موفقیت مشارکت عمومی-خصوصی را برای پروژه‌های مسکن قابل استطاعت جهان جنوب رقم می‌زنند، یا هنوز ناشناخته باقی‌مانده است و یا با کپی‌برداری از برنامه‌های کشورهای توسعه‌یافته نتوانسته‌اند به اهداف از پیش تعیین شده دست یابند. با علم به این موضوع که شرایط متن و زمینه‌ای این کشورها خود به عنوان مهم‌ترین عامل اثرگذار در تعیین و تبیین شاخص‌های کلیدی موفقیت محسوب می‌گردد؛ ضرورت انجام پژوهشی در این زمینه احساس می‌شود. همچنین شایان ذکر است که در بسیاری از کشورهای درحال توسعه_از جمله ایران_ هنوز مطالعه‌ای در این زمینه انجام‌نشده است. لذا تحقیق حاضر برای پرداختن به شکاف علمی مذکور رسالت خویش را پاسخ به سؤال زیر قرار داده است:

چه عواملی برای رسیدن به موفقیت در پروژه‌های مشارکت عمومی-خصوصی بخش مسکن قابل استطاعت کشورهای درحال توسعه، ضروری هستند؟

^۱ - Public- Private Participation

^۲ - Akintoye and Kumaraswamy

^۳ - UN-Habitat

^۴ - Trangkanont

^۵ - Ebenezer Miezah Kwofie

^۶ - Ukoje and Kanu



مبانی نظری

یکی از مسائل همواره مهم بخش عمومی، میزان و شیوه‌ی تأمین کالاها و خدمات عمومی است. راهکارهای متفاوتی برای این تأمین وجود دارد، به گونه‌ای که برخی با تولید و تأمین مستقیم کالاها و خدمات توسط دولت مخالفت جدی دارند و برخی دیگر با ارائه استدلال‌هایی ورود دولت را به این عرصه بایسته و ضروری می‌دانند. مشارکت‌های عمومی-خصوصی به عنوان یک سنتز کارآمد در این میان ظهرور کرده است. مشارکت‌های عمومی-خصوصی برای ساختن امکانات زیرساختی و ارائه خدمات مرتبط به شکل مدرن آن، ابتدا در انگلستان در دهه ۱۹۹۰ پدید آمد (Chou and Pramudawardhani, 2015: 2). دولتها به طور سنتی بسیاری از دارایی‌های زیرساختی را به عنوان پروژه‌های عمومی تهیه کرده‌اند. در روش تهیه سنتی، دولت ممکن است از شرکت‌های خصوصی برای انجام تکالیف مشخص در تهیه، اجرا، بهره‌برداری و نگهداری از پروژه استفاده کند، اما این مشارکت هیچ‌گونه دل‌بستگی و یا بهره‌گسترشده‌تری فراتر از تکالیف خاص برای بخش خصوصی ندارد. علاوه بر این، دولت درنهایت مسئول ارائه خدمات مرتبط با زیرساخت‌ها باقی می‌ماند. بنابراین تقسیم منطقی ریسک در آن صورت نمی‌پذیرد (Valila, 2020: 2). مشارکت‌های عمومی-خصوصی، بهنوبه خود شامل یک قرارداد بلندمدت بین دولت و یک‌نهاد خصوصی است که به شریک خصوصی مالکیت یا حداقل حق کنترل قابل توجهی در دارایی زیرساخت اعطا می‌کند (Ferreira and Marques, 2020: 1-3). این قرارداد چگونگی اشتراک ریسک‌ها بین شرکا را نیز مشخص می‌کند (Palaco et al., 2019: 5).

نمود.

جدول (۱) مقایسه مسئولیت شریک خصوصی در انواع مدل مشارکت

مسئولیت‌های شریک خصوصی				مدل مشارکت
نگهداری	بهره‌برداری	ساخت	طراحی	
		*	*	طراحی، مناقصه، ساخت (DBB)
		*	*	قرارداد خصوصی خرید خدمت (PCFS)
		*	*	طراحی، ساخت (DB)
*	*	*	*	ساخت، بهره‌برداری، انتقال (BOT)
*	*	*	*	طراحی، ساخت، تأمین مالی، بهره‌برداری (DBFO)
*	*	*	*	ساخت، مالکیت، بهره‌برداری (BOO)

Yusuf et al., 2006: 5

جدول (۲): مقایسه مسئولیت شریک دولتی در انواع مدل مشارکت

مسئولیت‌های شریک دولتی				مدل مشارکت
نظرارت	مالی	نگهداری	بهره‌برداری	
کم	*	*	*	طراحی، مناقصه ساخت (DBB)
کم	*			قرارداد خصوصی خرید خدمت (PCFS)
کم	*	*	*	طراحی، ساخت (DB)
متوسط	*			ساخت، بهره‌برداری، انتقال (BOT)
زیاد				طراحی، ساخت، تأمین مالی، بهره‌برداری (DBFO)
کم				ساخت، مالکیت، بهره‌برداری (BOO)

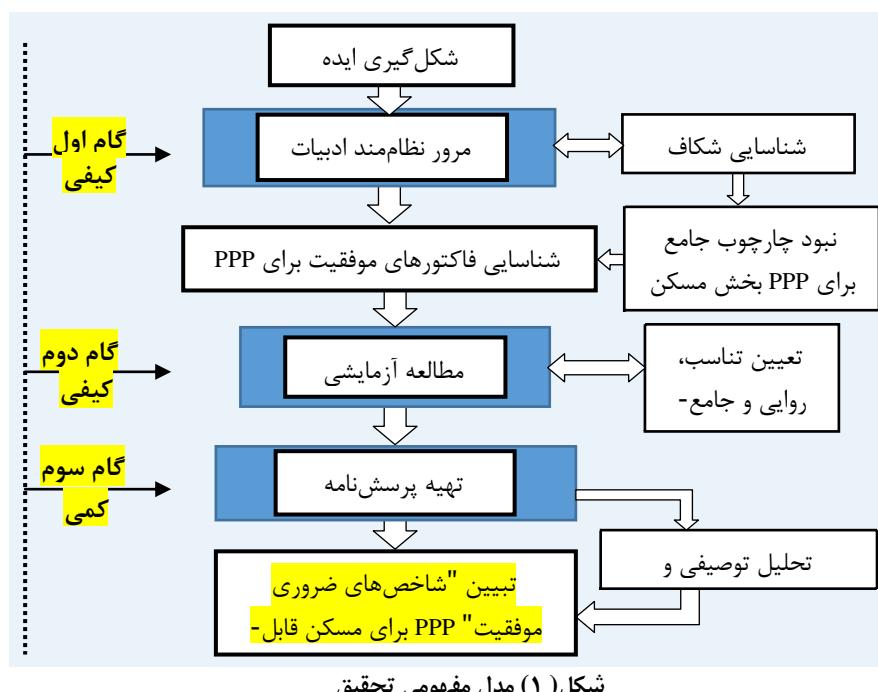
Yusuf et al., 2006: 5

آلfn^۱ و همکاران (۲۰۰۹) خاطرنشان کردند که مشارکت مؤثر بخش خصوصی در ارائه خدمات عمومی هدف اصلی PPP ها است و این امر منجر به تحول نقش بخش دولتی از مالک و ارائه‌دهنده خدمات به خریدار و متولی منافع عمومی می‌گردد؛ تمام این ویژگی‌ها

^۱ - Alfen

به منظور افزایش بهره‌وری تأمین زیرساخت‌ها در مقایسه با تهیه سنتی دولتی است. درواقع، PPP‌ها و عده ارائه بهترین‌های هر دوچهان را دارند: آن‌ها دیدگاه سودمحوری و آینده‌اندیشی بخش خصوصی را با توانایی دولت در حمل ریسک‌های فاجعه‌آمیز خارج از کنترل بخش خصوصی ترکیب می‌کنند^(۲) (Valila, 2020). در خلال مشارکت صورت گرفته، هر دو بخش خصوصی و دولتی می‌توانند به منافع دوطرفه برسند. پونگ‌سیری^(۳) (۲۰۰۲) بیان می‌دارد که منافع بخش دولتی از مشارکت عبارت‌اند از بهبود شاخص‌های عملکردی، ارتقا شاخص‌های هزینه اثربخشی، کیفیت بهتر ارائه خدمات، توزیع مناسب ریسک و پاسخگویی؛ و مطابق با استدلال پیتر شارل^(۴) (۲۰۰۲) منافع مشارکت برای بخش خصوصی شامل حصول منطقی سود، فرصت مناسب سرمایه‌گذاری و فراهم آمدن امکان توسعه کسب‌وکار و افزایش سهم بازار می‌باشد.

در سطح جهان، اکثر مطالعات در مورد PPP‌ها در رابطه با پروژه‌های مسکن قابل استطاعت عمدتاً در چهار محور متمرکز هستند: (۱) ریسک‌ها؛ (۲) عوامل ضروری موفقیت (CSF)؛ (۳) چالش‌های PPP و (۴) الگوهای تأمین اعتبار؛ که در این بین اصلی‌ترین مسئله قابل بحث در رابطه با توسعه یک چارچوب قابل اجرا و کارآمد مشارکت عمومی-خصوصی، شناسایی "عوامل ضروری موفقیت" محسوب می‌گردد. مفهوم شاخص‌های ضروری موفقیت برای اولین بار توسط راکات^(۵) در سال ۱۹۸۲ معرفی و به عنوان عوامل کلیدی که برای دستیابی به اهداف ضروری هستند مورد توجه قرار گرفته است (Oyebanji et al., 2017: 217). در حقیقت این شاخص‌ها حوزه‌های کلیدی، اصلی و بنیادی بوده که در صورت موجود بودن، موفقیت یک سازمان یا پژوهه را تضمین نموده و در صورت جدی نگرفتن، قطعاً شکست آن را رقم می‌زنند (Muhammad & Johar, 2018: 3). در این راستا چارچوب این تحقیق در فصل مشترکی از مفاهیم مشارکت عمومی-خصوصی، مسکن قابل استطاعت و فاکتورهای ضروری موفقیت، مطابق شکل زیر، موجودیت می‌یابد.



شکل (۱) مدل مفهومی تحقیق

^۱ - Nutavoot Pongsiri

^۲ - Peter Scharle

^۳ - Rockart



داده‌ها و روش‌شناسی

پژوهش حاضر در بی تبیین عوامل کلیدی تحقق‌پذیری مشارکت عمومی-خصوصی در بخش مسکن در جهان جنوب است. بنابراین از نظر هدف جزء تحقیقات کاربردی قرار می‌گیرد. ماهیت پژوهش کیفی-کمی بوده و رویکرد کلی تحقیق اکتشافی است. روش گردآوری داده‌ها در این پژوهش ترکیبی و شامل کارهای کتابخانه‌ای و میدانی است. «پژوهش ترکیبی را زمانی می‌توان مورداستفاده قرار داد که پژوهشگر قصد دارد بر اساس یافته‌های یک مرحله از پژوهش مرحله بعدی را بنا نمد» (Creswell, 2014: 269).

در انجام این پژوهش سه گام اصلی(مطابق شکل ۱) طراحی شده است. در گام نخست " مرور سیستماتیک ادبیات" با روش تحلیل محتوا در زمینه انتخاب، استخراج، تحلیل و ترکیب داده‌های منتشرشده، مورد استفاده قرار گرفت. در این تحلیل، ما از رویکرد تحلیل محتوای تلخیصی بهره بردیم. انتخاب داده‌ها شامل جستجوی منظم برای اسناد مرتبط با مشارکت عمومی-خصوصی مسکن قابل استطاعت بود که بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ انجام پذیرفت. کلیدواژه‌هایی که در این بررسی مورد استفاده قرار گرفت شامل "مشارکت عمومی-خصوصی"، "فاکتورهای ضروری موفقیت" و "مسکن قابل استطاعت" می‌باشند که به شکل ترکیبی استفاده شده‌اند. تعداد کل اسناد مورد بررسی ۱۷۴ مورد بود؛ که از پایگاه‌های علمی Google Science Direct, Springer, Taylor Francis و scholar گردآوری شده‌اند. بعد از حذف موارد تکراری و نامرتبط، با خواندن چکیده و مقدمه اسناد، ۲۶ مقاله توسط تیم پژوهش برای هدف موردنظر مناسب تشخیص داده شد. در این فاز ضمن مفهوم پردازی موضوع و شناسایی شکاف دانش به کشف معیارهای موفقیت برای مشارکت عمومی-خصوصی مسکن قابل استطاعت پرداخته شد. در زمینه‌ی استخراج معیارهای موردنظر، نویسنده‌گان چهار فعالیت اساسی را براساس تجزیه و تحلیل کارالی^۱ و همکاران (۲۰۰۴) شناسایی کرده‌اند؛ که شامل مراحل زیر است: (۱) تعریف محدوده، (۲) جمع‌آوری داده‌ها^۲ (۳) استخراج شاخص‌ها و (۴) تجزیه و تحلیل روابط شاخص‌ها. لازم به ذکر است که تمامی مراحل بالا در نرم‌افزار Nvivo نسخه ۱۰ به عنوان یکی از بهترین نرم‌افزارهای مدیریت تحلیل‌های کیفی صورت پذیرفته است.



شکل (۱): فرایند انتخاب شاخص‌های کلیدی بر اساس طرح کارالی و همکاران (۲۰۰۴)

گام دوم تحقیق شامل اعتبارسنجی، تائید روایی و سفارشی‌سازی فاکتورهای استخراج شده در مرحله نخست می‌باشد؛ که از طریق انجام مصاحبه‌های نیمه ساختاری‌یافته با هفت کارشناس شامل: دو استاد دانشگاه، چهار دانشجوی دکترا و یک مدیر شرکت خصوصی با سابقه ۱۸ ساله که همه نسبت به موضوع تحقیق آگاهی کامل داشتند، صورت گرفت. برای جدا کردن مصاحبه‌شوندگان، استراتژی

"نمونه‌گیری هدفمند" مورد استفاده قرار گرفت. لیست اولیه شاخص‌ها در اختیار مصاحبه‌شوندگان قرار گرفت و از آن‌ها خواسته شد تا ضمن تعیین روایی ابزار تحقیق، نظرات خود را در مورد هر معیار در سه سطح موافق، مخالف و یا توصیه اصلاح بیان دارند؛ همچنین آن‌ها برای انجام تغییراتی از جمله افزودن، حذف یا ترکیب معیارها آزاد بودند. این روند منجر به اصلاح شاخص‌های اولیه شد. سرانجام ۲۴ معیار از نظر کارشناسان شرایط لازم را برای قرارگیری در پرسشنامه اصلی به عنوان شاخص‌های ضروری موفقیت برای مشارکت عمومی-خصوصی مسکن قابل استطاعت در جهان جنوب، دارا بودند(جدول ۳). بدین ترتیب روایی صوری، تناسب و جامع بودن معیارها برای قرارگیری در پرسشنامه اصلی تأیید گردید.

جدول(۳): فاکتورهای موفقیت مشارکت عمومی-خصوصی برای مسکن قابل استطاعت در کشورهای در حال توسعه

برای CSF در بخش مسکن	برای PPP در بخش مسکن
۱. شفافیت در روند تهیه پروژه‌های	۱. نظارت دائم بخش عمومی
۳. آرائی‌های عمومی سازمان‌دهی شده و متعدد	۴. تخصیص و تقسیم منصبه ریسک
۵. اعتماد و صراحت بین بخش‌های عمومی و خصوصی	۶. صلاحیت فنی بخش خصوصی
۷. چارچوب قانونی مطلوب و کارآمد	۸. توانایی مالی بخش خصوصی
۹. بازار مالی مناسب و کافی	۱۰. تجربه همکاری
۱۱. سیستم سیاسی پایدار	۱۲. دسترسی به وام مسکن کمپرهه برای توسعه‌دهندگان
۱۳. سیستم اقتصادی پایدار	۱۴. سیاست‌های کارآمد اقتصادی حاکم بر بازار مسکن
۱۵. روند تهیه رقابتی	۱۶. برطرف کردن شکاف بین انتظارات بخش دولتی و خصوصی
۱۷. حکمرانی خوب	۱۸. عرضه زمین‌آماده شده ارزان توسط دولت
۱۹. پشتیبانی جامعه از طرح‌های PPP مسکن قابل استطاعت	۲۰. امکان‌سنجی جامع و دقیق پروژه
۲۱. اراده سیاسی و تعهد به PPP مسکن قابل استطاعت	۲۲. مشوق‌های مالیاتی برای توسعه‌دهندگان مسکن قابل استطاعت
۲۳. فرایند آسان تصویب طرح‌های PPP مسکن	۲۴. تعریف روش و ظایف و مستلزمات‌ها در قرارداد PPP

در گام سوم پژوهش، "معیارهای موفقیت برای PPP‌ها مسکن قابل استطاعت" در پرسشنامه‌ای محقق ساخته گنجانده شد. پرسشنامه شامل دو بخش اصلی است. در بخش نخست اطلاعات توصیفی پاسخ‌دهندگان شامل نام کشور، رشته تحصیلی و تعداد مقالات منتشر شده آن‌ها در زمینه موردمطالعه خواسته شد و در بخش دوم از پاسخ‌دهندگان تقاضا گردید که با استفاده از مقیاس ۵ امتیازی لیکرت ضرورت و درجه اهمیت معیارها را مشخص نمایند.

جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه‌ی افرادی است که در پایگاه‌های علمی معتبر Taylor Science Direct, Springer و Francis در زمینه‌ی موردمطالعه، پژوهشی انجام داده‌اند و ایمیل آن‌ها در دسترس می‌باشد. اوسی کی و چان^۱ (۲۰۱۸) در رویکردی مشابه این سه پایگاه علمی را برای پوشش کامل موضوع PPP در بحث ساختوساز مناسب تشخیص داده‌اند. درمجموع ۴۱۷ پرسشنامه^۲ به عنوان تمام افراد جامعه تحقیق^۳ ارسال شد. از این تعداد، در یک فرایند چهارماهه، ۱۰۶ نسخه قابل تحلیل دریافت گردید. بنابراین نسبت پاسخ برابر با ۲۵/۴۱ درصد است؛ که مطابق استدلال ادبیه^۴ و همکاران (۲۰۲۰) و همچنین اویابانجی^۵ و همکاران (۲۰۱۷) مقدار کاملاً مناسبی برای این قبیل تحقیقات محسوب می‌گردد. سپس به منظور تجزیه و تحلیل آماری نرم‌افزار SPSS مورد استفاده قرار گرفت. در این زمینه ابتدا لازم بود که پایابی یا قابلیت اطمینان پرسشنامه محاسبه گردد. پایابی یکی از مهم‌ترین ویژگی‌ها برای ابزارهای سنجشی است که جهت اندازه‌گیری متغیرها یا سازه‌های پنهان طراحی شده‌اند. بدون داشتن یک ابزار پایا نمی‌توان به نتایج پژوهش اعتماد کافی داشت. بدین منظور ضریب آلفای کرونباخ محاسبه گردید که برابر با ۰/۸۰۴ است. مقدار ضریب آلفای کرونباخ نشان‌دهنده تناسب بالای پرسشنامه در بررسی هدف موردنظر است. سپس یافته‌های توصیفی در قالب جداول و نمودارهای فراوانی ترسیم شد و آزمون T تک نمونه‌ای به همراهتابع نرمالیزاسیون برای استخراج و تبیین معیارهای ضروری، مورد استفاده قرار گرفت. اگرچه در ادبیات پژوهش برای شناسایی معیارهای ضروری موفقیت در مبحث پژوهه‌های ساخت‌وساز آزمون‌های متعددی مورد استفاده قرار گرفته؛ اما

1 - Osei-Kyei and Chan

2 - Adabre

3 - Oyebanji

آزمون T پر تکرارترین آزمون بوده و همچنین مطابق استدلال ادابه^۱ و همکاران (۲۰۲۰) هنگامی که پاسخ‌های پرسشنامه‌های دریافتی نسبتاً همگن بوده و یا توزیع داده‌ها نرمال باشد، آزمون T در ترکیب با تابع نرمالیزاسیون برای استخراج معیارهای ضروری موفقیت، بهترین انتخاب است. سرانجام تحلیل عاملی اکتشافی با رویکرد مؤلفه‌های اصلی و با استفاده از چرخش واریمکس به منظور کاهش منطقی معیارها، شناسایی عامل‌های اصلی و همچنین تعیین روابط درونی شاخص‌ها مورد استفاده قرار گرفت؛ تا چارچوبی شایسته برای موفقیت مشارکت عمومی-خصوصی در بخش مسکن قابل استطاعت کشورهای در حال توسعه فراهم شود. همچنین پیش از آزمون تحلیل عاملی انسجام درونی داده‌ها به کمک آزمون‌های KMO و بارتلت^۲ بررسی گردید. این آزمون‌ها مناسب بودن داده‌ها را برای تحلیل عاملی می‌سنجند. شاخص آزمون KMO برای با مقادیر ۰/۷۷۹ و آزمون بارتلت با مقادیر ۰/۰۰۰ و ۰/۲۲۶۲/۲۰ در سطح ۰/۰۰۰ معنادار بود.

نتایج و بحث

یافته‌های توصیفی

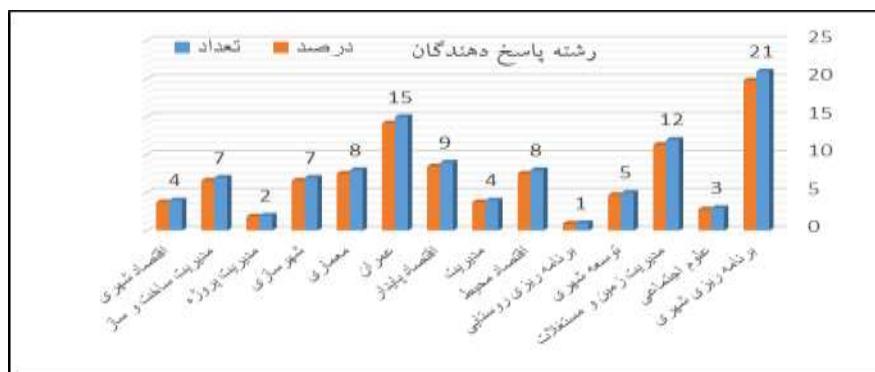
جدول های (۲)، (۳) و همچنین شکل (۲) مشخصات افرادی را که در این پژوهش به عنوان پاسخگو، نظراتشان مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت نشان می دهد. از آنجاکه تمرکز مقاله بر روی کشورهای در حال توسعه بود، بنابراین بیشتر متخصصان از این قبیل کشورها انتخاب شده اند. با این وجود به متخصصانی از کشورهای توسعه یافته که یا در ارتباط با موضوع موردمطالعه، در کشورهای در حال توسعه پژوهشی انجام داده اند و یا به شکل بنیادی در زمینه موردنیحث مقاله ای چاپ نموده اند، پرسشنامه ارسال گردید.

جدول (٤): تعداد پاسخگویان از کشورهای مختلف

۱۰	مجموع	
۵	ثانیا	
۳	امارات	
۶	هند	
۴	برزيل	
۸	آفریقای جنوبی	
۹	نيجيريا	
۵	گره جنوبی	
۷	انگلستان	
۳	امريكا	
۴	عربيستان	
۸	غنا	
۴	عراق	
۲	استراليا	
۷	مالوي	
۱۵	چين	
۴	تايبلند	
۱۳	ايران	
۱۰	نام کسنو	
۱۰	تمداد	

حدول(۵): تعداد مقالات حاصل شده با سخنگویان

درصد	تعداد	تعداد مقاله چاپ شده
۵۹/۸۱	۷۴	۱
۲۳/۵۸	۲۵	۲
۶/۶۰	۷	۳
۱۰۰	۱۰۶	۱۰۶



شکل (۲): رشتہ تحصیلی پاسخ دهنده‌گان

1 - Adabre

² - Bartlett's Test



مطابق با جدول شماره(۲) چین با ۱۵، ایران با ۱۲ و نیجریه با ۹ پاسخگو به ترتیب بیشترین شرکت کنندگان در مطالعه پیمایشی بودند. در توضیح این ارقام باید اذعان داشت که بحث مشارکت عمومی-خصوصی در زیرساخت‌های شهری در کشور چین با جدیت بسیاری در حوزه نظری و عملی دنبال می‌شود. بنابراین مقاله‌های زیادی را می‌توان از متخصصان این کشور پیدا کرد. همچنین این مستله در یک دهه اخیر مورد اقبال برنامه‌ریزان، مدیران و اقتصاددان‌های کشور نیجریه واقع گردیده است. دسترسی آسان‌تر یکی از مهم‌ترین دلایل تعداد زیاد پژوهشگران ایرانی در این تحقیق است. همچنین ۶۹/۸۱ درصد از این افراد تنها یک مقاله درزمینه‌ی موردمطالعه داشته‌اند و ۷ نفر از محققان، ۳ مقاله یا بیشتر را چاپ کرده‌اند. بر اساس داده‌های شکل(۱) که رشته تحصیلی پاسخگویان را نمایان می‌سازد، ۲۱ نفر از مجموع شرکت کنندگان در رشته برنامه‌ریزی شهری تحصیل نموده‌اند. همچنین رشته‌های عمران و مدیریت زمین و مستغلات به ترتیب با ۱۵ و ۱۲ شرکت کننده در رتبه‌های بعدی قرار دارند.

محاسبه درجه اهمیت فاکتورها

برای محاسبه‌ی درجه اهمیت فاکتورها، ترکیبی از آزمون T تک نمونه‌ای و شاخص نرمالیزاسیون استفاده شده است(جدول ۴). از آنجاکه از پاسخ‌دهندگان خواسته شده بود که در قالب طیف ۵ سطوحی لیکرت درجه اهمیت شاخص‌ها را مشخص نمایند بنابراین عدد ۳ به عنوان مبنای مقایسه میانگین‌ها انتخاب گردید. نتایج آزمون حاکی از این است که تمام معیارها میانگین بالای ۳ را در سطح اطمینان بسیار بالایی کسب نموده‌اند. در گام بعد برای اینکه بتوانیم شاخص‌های کلیدی را در بین معیارهای موفقیت انتخاب نماییم یا به عبارتی مشخص گردد که کدام شاخص‌ها برای تبیین الگوی مطلوب مشارکت عمومی-خصوصی مسکن ضروری است، نرمالیزاسیون میانگین‌ها انجام پذیرفت. بر اساس این تابع هر کدام از شاخص‌ها که مقادیری مساوی یا بزرگ‌تر از ۰/۵۰ داشته باشد به عنوان شاخص ضروری انتخاب می‌گردد(Adabre and Chan, 2019: 206). برای اساس ۱۶ معیار کفايت لازم را برای قرارگیری در این لیست بدست آوردنده. "چارچوب قانونی مطلوب و کارآمد"، "اراده سیاسی و تهدید به PPP مسکن قابل استطاعت"، "تحصیص و تقسیم منصفانه ریسک"، "سیستم سیاسی پایدار" و "دسترسی به وام مسکن کم‌بهره برای توسعه دهنده‌گان مسکن قابل استطاعت" پنج معیاری هستند که بالاترین درجه ضرورت را مطابق نظر متخصصان کشورهای مختلف برای موضوع موردپژوهش به خود اختصاص داده‌اند. یافته‌های این بخش به شکل قابل تأملی بیان می‌دارند که شکل‌گیری و موفقیت الگوی مشارکت عمومی-خصوصی در بخش مسکن، بیش از هر چیز وابسته به شرایط زمینه و یا متن جامعه‌ای است که قرار است در آن پروژه عملیاتی گردد. در حقیقت عدم شفافیت در سیستم تهیه‌ی پروژه PPP، تغییرات مکرر در سیاست‌های عمومی، ناپایداری سیاسی و اقتصادی، حکمرانی ضعیف، فساد، نهادگرایی ناکارآمد و بخش خصوصی نابالغ از خصوصیات متنی است که در کشورهای در حال توسعه بر میزان ضرورت فاکتورهای موفقیت تأثیر می‌گذارد. در مقابل، وجود ثبات سیاسی، سیاست‌گذاری صحیح دولت، حکمرانی پایدار و شرایط اقتصاد کلان باعث جذب شرکای خصوصی قدرتمند در کشورهای توسعه‌یافته شده است. به همین دلیل، الگوی PPP مسکن این کشورها کاملاً متفاوت با یافته‌های این بخش است(مراجعه شود به: Li et al, 2005; UN-Habitat, 2011).

جدول (۶): لیست معیارهای موفقیت برای پروژه‌های PPP مسکن قابل استطاعت

Sig	* نرمالیزاسیون	انحراف معیار	میانگین	کدهای CSFs
.000	۱	.۰/۷۷	۴/۶۳	۴F
.000	.۹۸	.۰/۷۰	۴/۶۰	۱۱F
.000	.۹۷	.۰/۷۸	۴/۷۸	۱۴F
.000	.۹۶	.۰/۷۹	۴/۵۷	۶F
.000	.۹۴	.۰/۹۰	۴/۵۴	۱۸F
.000	.۸۶	.۰/۱۱	۴/۴۲	۱۹F
.000	.۸۵	.۰/۸۷	۴/۴۰	۱F
.000	.۸۰	.۰/۱۵	۴/۳۲	۱۳F
.000	.۷۶	.۰/۱۹	۴/۲۵	۷F
.000	.۷۲	.۰/۵۴	۴/۱۸	۷F
.000	.۷۰	.۰/۹۵	۴/۱۶	۸F
.000	.۶۷	.۰/۶۶	۴/۱۰	۱۶F
.000	.۶۵	.۰/۱۳	۴/۰۸	۲۱F
.000	.۶۴	.۰/۶۳	۴/۰۶	۱۵F
.000	.۵۴	.۰/۶۹	۳/۹۱	۹F

.000	.0/۵۰	۱/۰۵	۳/۸۴	۲F
.000	.0/۴۶	۰/۹۸	۳/۷۷	۴F
.000	.0/۴۴	۰/۷۸	۳/۷۴	۲۰F
.000	.0/۳۸	۰/۶۴	۳/۶۴	۱۲F
.000	.0/۳۲	۰/۸۵	۳/۵۵	۱۰F
.000	.0/۲۷	۰/۷۴	۳/۴۷	۲۲F
.000	.0/۰۴	۰/۹۵	۳/۱۰	۲۳F
.000	.0/۰۲	۰/۶۶	۳/۰۷	۱۷F
.000	.0/۰۰	۰/۱۸۳	۳/۰۴	۲۴F

*- شاخص استانداردسازی = (میانگین هر معیار - کوچکترین میانگین) / (بزرگترین میانگین - کوچکترین میانگین)

در گام بعد تحقیق، هدف درک ارتباط درونی بین معیارها و همچنین کاهش شاخص‌ها به عامل‌هایی است که به بهترین شکل تبیین‌کننده مدل موردنظر باشند. در این راستا تحلیل عاملی اکتشافی مورداستفاده قرار گرفت. تحلیل عاملی (FA)^۱ تعداد زیادی از متغیرها را بر اساس نمرات پاسخ‌دهندگان، به گروه‌های کوچک‌تر، همبسته و بالاهمیت‌تر تبدیل می‌کند (Li et al., 2011: 1159). از تجزیه و تحلیل عاملی برای شناسایی متغیرهای اساسی استفاده می‌شود که روند مشابهی از همبستگی را در مجموعه‌ای از متغیرهای مشاهده شده توضیح می‌دهد. پیش از آزمون تحلیل عاملی در نرم‌افزار SPSS انسجام درونی داده‌ها به کمک آزمون‌های KMO و بارتلت مشخص گردید. سپس تحلیل عاملی با رویکرد مؤلفه‌های اصلی و با استفاده از چرخش واریماکس انجام پذیرفت. در این فرایند مشخص گردید که تنها معیارهایی که "مقادیر ویژه"^۲ بزرگ‌تر از یک دارند، باقی بمانند. درنتیجه تنها ۱۴ معیار مقادیر ویژه بزرگ‌تر از یک بدست آوردند که در قالب ۴ عامل اصلی: "بعد سیاسی، قانونی-نهادی؛ بعد اقتصادی؛ قرارداد معقول؛ و مشوق‌ها و محرك‌ها" توسط نگارندگان دسته‌بندی شده‌اند (جدول ۵).

جدول (۷): نتایج تحلیل عاملی

عامل‌ها				CSF برای PPP مسکن قابل استطاعت
۴	۳	۲	۱	
				عامل اول (بعد سیاسی، قانونی-نهادی)
			۰/۷۱۴	آزان‌های عمومی سازمان‌دهی شده و متعهد
			۰/۸۱۳	چارچوب قانونی مطلوب و کارآمد
			۰/۷۱	سیستم سیاسی پایدار
			۰/۶۹۵	حکمرانی خوب
			۰/۸۰۹	اراده سیاسی و تعهد به PPP مسکن قابل استطاعت
				عامل دوم (بعد اقتصادی)
		۰/۸۲۱		سیستم اقتصادی پایدار
	۰/۸۰۱			سیاست‌های کارآمد اقتصادی حاکم بر بازار مسکن
	۰/۶۹۸			توانایی مالی بخش خصوصی
			۰/۸۰۵	عامل سوم (قرارداد معقول)
			۰/۷۳۵	شفافیت در روند تهیه بروزهای PPP
			۰/۷۸۹	روند تهیه رقابتی
				تحییص و تقسیم منصفانه ریسک
				عامل چهارم (مشوق‌ها و محرك‌ها)
			۰/۷۹۴	اعتماد و صراحت بین بخش‌های عمومی و خصوصی
			۰/۶۹۸	دسترسی به وام مسکن کم‌بهره برای توسعه‌دهندگان
			۰/۷۱	عرضه زمین آماده شده ارزان توسط دولت
۱/۰۳	۱/۶۴	۲/۹۴	۵/۳۲	مقدار ویژه
۹/۶۵۰	۱۱/۶۹۴	۱۷/۳۱۹	۳۰/۲۹۹	واریانس (%)
۷۰/۹۵۹	۵۷/۹۷۴	۴۴/۷۴۹	۳۰/۲۹۹	واریانس تجمی (%)

مؤلفه ۱ شامل پنج عامل اساسی است: "آزان‌های عمومی سازمان‌دهی شده و متعهد"، "چارچوب قانونی مطلوب و کارآمد"، "سیستم سیاسی پایدار"، "حکمرانی خوب" و "اراده سیاسی و تعهد به PPP مسکن قابل استطاعت". همه این عوامل ارتباط تنگانگی

¹ - Factor Analysis

² - eigenvalues

با شرایط سیاسی، قانونی و نهادی مکانی که قرار است پروژه PPP در آن انجام پذیرد دارد. بنابراین، این مؤلفه آن رانت مانع همیشگی تحقق این ضرورت است. همچنین تخصیص مناسب ریسک و تقسیم ریسک در قرارداد PPP ازنظر اهمیت بهعنوان "بعد سیاسی"، "قانونی-نهادی" نام‌گذاری شده است. کل واریانس بهدستآمده توسط این مؤلفه ۳۰/۲۹۹ درصد است که بیانگر نقش بنیادی و زمینه‌ای این عامل در تبیین الگوی مناسب PPP مسکن در کشورهای درحال توسعه دارد. چارچوب قانونی مطلوب و کارآمد در کنار تعهد، حمایت و ثبات سیاسی رتبه برتر فاکتورهای ضروری موفقیت در بین ۱۴ مقاله از مجموع ۲۶ مقاله مورد بررسی بوده است. اونگ^۱ (۲۰۰۳) اظهار داشت که حمایت‌های دولت و نیز ثبات سیاسی پیش‌ران اصلی برنامه‌های بخش خصوصی بهویژه در کشورهای درحال توسعه هستند و ادعا کرد که بی‌ثباتی سیاسی یک اضطراب عمده در طرح‌های PPP ایجاد خواهد کرد. با توجه به اینکه دوره‌های اعطای امتیاز در طرح‌های مشارکت عمومی-خصوصی به‌طور معمول از ۲ تا ۴ دهه انجام می‌شود، مهم است که از منظر سیاسی، قانونی-نهادی پایداری وجود داشته باشد. مؤلفه ۲ شامل سه عامل است: "سیستم اقتصادی پایدار"، "سیاست‌های کارآمد اقتصادی حاکم بر بازار مسکن" و "توانایی مالی بخش خصوصی" این عوامل در حقیقت ناظر بر شرایط اقتصادی حاکم بر پروژه هم ازنظر توافقی بخش خصوصی و عمومی و هم شرایط کلان بازار مسکن در تأمین هزینه موردنیاز برای تحقق پروژه PPP مسکن قابل استطاعت است. بنابراین توسط نگارندگان بهعنوان "بعد اقتصادی" نام‌گذاری گردید. این مؤلفه ۱۷/۳۱۹ درصد از کل واریانس مدل را تبیین می‌نماید. مشارکت بخش خصوصی در قالب طرح‌های PPP با تعهد به مراتب بیشتر و درنظر داشتن وسیع‌تر ریسک‌ها نسبت به یک پیمانکار صرف، نقش بیشتری در اجرای موفق پروژه‌های PPP ایفا می‌کند² (Muhammad & Johar, 2018). لازمه حضور بخش خصوصی در طرح‌های PPP مسکن قابل استطاعت سودآوری آن است. بنابراین داشتن بازار مناسب و سیستم اقتصادی باثبات و به‌دوراز تورم‌های ساختاری و هیجانی کلید موفقیت خواهد بود. از دیگر سو یکی از مشخصه‌های اصلی پروژه‌های PPP مسکن، هزینه بسیار بالای آن است. بنابراین وجود یک شریک خصوصی دارای توان مالی برای دستیابی به موفقیت پروژه ضروری است. مؤلفه ۳ نیز سه متغیر اصلی دارد: "شفافیت در روند تهیه پروژه‌های PPP"، "روند تهیه رقابتی" و "تخصیص و تقسیم منصفانه ریسک". مجموع این فاکتورها در قالب "قرارداد معقول" نام‌گذاری شد که ۱۱/۶۹۴ درصد از کل واریانس را تبیین می‌نماید. شفافیت و رقابت‌طلبی در روند تهیه پروژه در کشورهای درحال توسعه از اهمیت بالایی برخوردار است؛ چراکه پیش شرط انتخاب یک شریک معتبر (توانمند ازنظر مالی و دارای تخصص فنی بالا) می‌باشد. حال آنکه در بسیاری از این کشورها فساد دستگاه اداری و بهتی در رتبه اول توسط اوسی-کیئی و چان^۳ (۲۰۱۵) قرار گرفت. یک مشارکت موفق مبتنی بر تخصیص ریسک‌های خاص برای شرکا، متناسب با توافقی آن‌ها است (یعنی برای کسانی که قادر به مدیریت آن‌ها برای کاهش ریسک کلی به سطح قابل قبولی هستند) (Ong, 2003: 77). مؤلفه ۴ شامل سه عامل اساسی است: "اعتماد و صراحة بین بخش‌های عمومی و خصوصی"، "دسترسی به وام مسکن کم‌بهره برای توسعه‌دهندگان" و "عرضه زمین آماده شده ارزان توسط دولت". هر سه‌ی این معیارها ایجاد کننده انگیزه برای مشارکت بخش خصوصی در این حوزه خاص یعنی مسکن قابل استطاعت خواهند بود. بنابراین نگارندگان این معیارها را در قالب عامل "مشوق‌ها و محرك‌ها" دسته‌بندی نموده‌اند. اعتماد یکی از ارکان موفقیت شرکت محسوب می‌گردد. همچنین اعتماد و ارتباط مؤثر بین بخش عمومی و خصوصی به هر شریک کمک می‌کند تا عالیق دیگری را ارزیابی و درک کند و منجر به تصمیمات کارآمدتری شود که به موفقیت پروژه‌های PPP کمک می‌کند. همچنین واقع‌نگری در پرداختن به موضوع مسکن قابل استطاعت به خوبی روش می‌نماید که بخش خصوصی به خاطر نگاه کوتاه‌مدت به برگشت سرمایه و سودمحوری تمایلی برای حضور در این عرصه را ندارد؛ بنابراین تنها با داشتن محرك‌های قوی مانند زمین آماده و دسترسی به وام کم‌بهره مسکن است که دولت می‌تواند زمینه حضور مؤثر بخش خصوصی را فراهم نماید.

¹ - Ong² - Osei-Kyei and Chan



نتایج

تأمین مسکن مناسب هنوز هم یک چالش بزرگ برای بسیاری از کشورهای درحال توسعه یعنی کشورهایی که نرخ جمعیت و شهرنشینی به طور پیوسته درحال رشد است، محسوب می‌شود. در سال‌های اخیر به طور فزاینده‌ای دولت‌ها در بعضی از این کشورها برای برطرف کردن نیاز مسکن خویش مشارکت‌های عمومی-خصوصی را به کار بسته‌اند. با وجود این، مشکل هنوز به جای خود باقی‌مانده و به سرعت پیشرفت می‌کند. مطالعات مختلفی دامنه‌ی موضوعاتی را که نتایج ضعیف در ارائه پروژه‌های PPP در کشورهای درحال توسعه ایجاد کرده است، مورد بررسی قرار داده‌اند. در این میان شناسایی، تجزیه‌وتحلیل، طبقه‌بندی و تطبیق فاکتورهای ضروری موفقیت برای پروژه‌های PPP بخش مسکن به عنوان یکی اصلی‌ترین موانع موفقیت در این قبیل طرح‌ها شناسایی شده است. بنابراین تحقیق حاضر در راستای پر کردن این شکاف صورت می‌پذیرد. برای این منظور از روش مرور نظاممند ادبیات با رویکرد تحلیل محتوای تلخیصی که مطابق یافته‌های اداره و همکاران (۲۰۲۰) و کاویش و همکاران (۲۰۱۹) مطلوب‌ترین روش در استخراج شاخص‌های کلیدی می‌باشد، برای شناسایی عوامل ضروری موفقیت (SF_5) استفاده شد. سپس با بهره‌گیری از روش مصاحبه نیمه ساختاریافته با کارشناسان مربوطه روایی صوری، تناسب و جامع بودن معیارها برای قرارگیری در پرسشنامه اصلی تأیید گردید. سرانجام در یک فرایند پیمایشی در قالب پرسشنامه از متخصصان این حوزه درخواست گردید تا هریک از عوامل موفقیت شناسایی شده را با توجه به سطح ضرورت یا درجه اهمیت رتبه‌بندی نمایند. داده‌های جمع‌آوری شده از طریق اسناد و پاسخ‌دهندگان مربوطه به ترتیب با NVivo و بسته آماری برای علوم اجتماعی (SPSS) تجزیه‌وتحلیل گردید. یافته‌ها نشان داد که از بین ۲۴ معیار اولیه، ۱۶ معیار کفايت لازم را برای قرارگیری در لیست شاخص‌های ضروری موفقیت بدست آوردند. "چارچوب قانونی مطلوب و کارآمد"، "اراده سیاسی و تعهد به PPP مسکن قابل استطاعت"، "تخصیص و تقسیم منصفانه ریسک"، "سیستم سیاسی پایدار" چهار معیاری هستند که بالاترین درجه ضرورت را مطابق نظر متخصصان کشورهای مختلف به خود اختصاص داده‌اند. نتایج این بخش از مقاله یافته‌های محمد و جوهر (۲۰۱۸)، التنجی و همکاران (۲۰۱۹) و چیلشه و همکاران (۲۰۲۰) را که بیان داشته‌اند که ویژگی‌های متنی همچون چارچوب مطلوب قانونی و ثبات سیاسی-اقتصادی بیشترین تأثیر را در موفقیت پروژه‌های PPP دارند، تأیید می‌نماید. همچنین نتایج حاصل از تحلیل عاملی در این پژوهش روشن نمود چهار عامل "بعد سیاسی، قانونی-نهادی"، "بعد اقتصادی"، "قرارداد معقول" و "مشوق‌ها و محرك‌ها" مولفه‌هایی هستند که در ارتباط با هم الگوی شایسته مشارکت‌های عمومی-خصوصی برای مسکن قابل استطاعت در کشورهای درحال توسعه را تبیین می‌نمایند. این چهار عامل در مجموع ۷۰/۹۵۹ درصد از واریانس کل را به خود اختصاص داده‌اند. در این میان مؤلفه اول که مشتمل بر پنج معیار: "آژانس‌های عمومی سازمان‌دهی شده و متعهد"، "چارچوب قانونی مطلوب و کارآمد"، "سیستم سیاسی پایدار"، "حکمرانی خوب" و "اراده سیاسی و تعهد به PPP مسکن قابل استطاعت" است، با مقدار ویژه ۵/۳۲ به تنها ۳۰/۲۹۹ درصد از کل واریانس مدل را تبیین می‌کند. بنابراین می‌توان اذعان نمود که "بعد سیاسی، قانونی-نهادی" نقش بنیادی در شکل‌گیری الگوی شایسته PPP مسکن در کشورهای درحال توسعه به عهده دارد. این در حالی است که در یافته‌های لی بینگ و همکاران (۲۰۰۵) در رابطه با شاخص‌های ضروری موفقیت برای پروژه‌های ساخت‌وساز در انگلستان هیچ کدام از این شاخص‌ها قرار نگرفته‌اند. بنابراین نگارندگان معتقدند که یافته‌های این مطالعه به گسترش درک در مورد عوامل تبیینی مؤثر در موفقیت پروژه‌های PPP مسکن قابل استطاعت در کشورهای درحال توسعه کمک شایانی می‌کند.

منابع

– مومنی راد، اکبر، علی آبادی، خدیجه، فرادانش، هاشم، مزینی، ناصر(۱۳۹۲)، تحلیل محتوای کیفی در آینین پژوهش: ماهیت، مراحل و اعتبار، *فصلنامه انتاره-گیری تربیتی* شماره ۱۴، سال ۴، زمستان ۱۳۹۲.

- Abdul-Aziz A, Kassim PS (2011) Objectives, success and failure factors of housing public–private partnerships in Malaysia. *Habitat Int* 35(1):150–157.
- Adabre Michael, Chan, Albert P.Chan (2019), Critical success factors (CSFs) for sustainable affordable housing, *Building and Environment* 156 (2019) 203–214.
- Adabre, Michael, Chan, Albert P.C. Amos Darko, Robert Osei-Kyei, Rotimi Abidoye, Theophilus Adjei-Kumi (2020), Critical Barriers to Sustainability Attainment in Affordable Housing: International Construction Professionals' Perspective, *Journal of Cleaner Production* (2020). 2020.119995
- AERTS, Geoffrey, Thies Grage, Michaël Dooms, Elvira Haezendonck (2014), Public-Private Partnerships for the Provision of Port Infrastructure: An Explorative Multi-Actor Perspective on Critical Success Factors,, Volume 30 Number 3 December 2014 pp. 273-298
- Ahmadabadi, Ali Akbari, Gholamreza Heravi(2019), The effect of critical success factors on project success in Public-Private Partnership projects: A case study of highway projects in Iran, *Transport Policy* 73 (2019) 152–161
- Ahmed, Yahaya, Bin Sipan, Ibrahim(2019), Critical Factors for Implementation of Public-private Partnership for Affordable Housing in Nigeria, *INTERNATIONAL JOURNAL OF SCIENTIFIC & TECHNOLOGY RESEARCH VOLUME 8, ISSUE 09, SEPTEMBER 2019 ISSN 2277-8616*
- Ahmed, Yahaya, Ibrahim Atan Bin Sipan, Hariati Binti Abdullah Hashim (2019), Public Private Partnership Strategy for Housing Provision in Abuja, Nigeria, *INTERNATIONAL JOURNAL OF SCIENTIFIC & TECHNOLOGY RESEARCH VOLUME 9, ISSUE 01, JANUARY 2020*
- Akintoye A, Kumaraswamy M. 2016. Public private partnerships: a global review, CIB Series TG72 public private partnerships, Report for the international council for research and innovation in building and construction. Delft, The Netherlands: CIB General Secretariat.
- Alteneiji, Khalifa, Sabah Alkass, Saleh Abu Dabous(2020), A review of critical success factors for public–private partnerships in affordable housing, *Int J Syst Assur Eng Manag* <https://doi.org/10.1007/s13198-020-00976-x>.
- Banihashemi Saeed, Hosseini M., Golizadeh Hamed, Sankaran, Shankar, 2017. Critical success factors (CSFs) for integration of sustainability into construction projectmanagement practices in developing cou..., *Int. J. Proj. Manag.*
- Chileshe, Nicholas, Carol Wambui Njau, Brian Kiptoo Kibichii, Lyn Njeri Macharia & Neema Kavishe (2020): Critical success factors for Public-Private Partnership (PPP) infrastructure and housing projects in Kenya, *International Journal of Construction Management*.
- Chou, Jui-Sheng, Pramudawardhani, Dinar(2015), Cross-country comparisons of key drivers, critical success factors and risk allocation for public-private partnership projects, *Int. J. Proj. Manag.*
- Creswell, John W(2014), Research design: qualitative, quantitative, and mixed methods approaches, Library of Congress Cataloging-in-Publication Data, ISBN 978-1-4522-2610-1 (pbk).
- Dezhi, Li, Chen, Y., Chen, H., Guo, K., Eddie, C.-M.H., Jay, Y., 2016. Assessing the integrated sustainability of a public rental housing project from the perspective of complex eco-system. *Habitat Int.* 53, 546e555.



- Dhavale TB, Aher RR (2016) Effective application of PPP in affordable housing project. *Int J Mod Trends Eng Res* 2(7):612–616
- Ferreira DC, Marques RC, Public-private partnerships in health care services: Do they outperform public hospitals regarding quality and access? Evidence from Portugal, *Socio- Economic Planning Sciences* (2020),
- Gbevillah V (2015) Public private partnership in affordable housing delivery in Ghana (Master's thesis, Kwame Nkrumah University of Science and Technology).
- Hossain, Mohammad, Ross Guest, Christine Smith, (2019) "Performance indicators of public private partnership in Bangladesh: An implication for developing countries", *International Journal of Productivity and Performance Management*, Vol. 68 Issue: 1, pp.46-68,
- Kavishe, Neema, Chileshe, Nicholas (2019): Development and validation of public–private partnerships framework for delivering housing projects in developing countries: a case of Tanzania, *International Journal of Construction Management*
- Kwofie TE, Afram S, Botchway E (2016) A critical success model for PPP public housing delivery in Ghana. *Built Environ Project Asset Manag* 6(1):58–73.
- Lam, Patrick, Wenjing, Yang(2020), Factors influencing the consideration of Public-Private Partnerships (PPP) for smart city projects: Evidence from Hong Kong, *Cities* 99 (2020) 1026062.
- Li, Bing, Akintoye, Akin, Edwards PJ, Hardcastle C. (2005), Critical success factors for PPP/PFI projects in the UK construction industry. *Constr Manag Econ.* 23(5):459–471.
- Li,Y., Chen, H., Chew, D. Teo, & Ding, G. (2011). Critical project management factors of AEC firms for delivering green building projects in Singapore. *Journal of construction engineering and management* (12), 1153-1163.
- Muhammad & Johar (2018): Critical success factors of public–private partnership projects: a comparative analysis of the housing sector between Malaysia and Nigeria, *International Journal of Construction Management*.
- Neema Kavishe & Nicholas Chileshe (2019): Development and validation of public–private partnerships framework for delivering housing projects in developing countries: a case of Tanzania, *International Journal of Construction Management*.
- Ong HC (2003) A new model of public private partnerships for affordable housing in Malaysia (Doctoral thesis, University of Salford).
- Osei-Kyei, Robert, Albert P.C. Chan, (2018) "A best practice framework for public-private partnership implementation for construction projects in developing countries: A case of Ghana", *Benchmarking: An International Journal*, Vol. 25 Issue: 8, pp.2806-2827,
- Oyebanji, Akanbi Olusayo, Liyanage, Champika, Akintoye, Akintola, Critical Success Factors (CSFs) for achieving sustainable social housing (SSH), *Int. J. Sustain. Built Environ.* 6 (1) (2017) 216–227.
- Palaco, Ileana, Park MJ, Kim SK, Rho JJ (2018), Public–Private Partnerships for e-government in Developing Countries: An Early Stage Assessment Framework, *Evaluation and Program Planning*.
- Patel TR, Sharma ND, Yadav NB (2017) Analysis of public private partnership (PPP) mode for housing project. *J Emerg Technol Innov Res* 4(5):236–238.
- Sobuza Y (2010) Social housing in South Africa: are public private partnerships (PPP) a solution? (Master's thesis). University of Pretoria

- Sresakoolchai, Jessada, Kaewunruen, Sakdira(2020), Comparative studies into public private partnership and traditional investment approaches on the high-speed rail project linking 3 airports in Thailand, *Transportation Research Interdisciplinary Perspectives* 5 (2020) 100116
- Timo Valila, An overview of economic theory and evidence of public-private partnerships in the procurement of (transport) infrastructure, *Utilities Policy* 62 (2020) 100995
- tion/\$FILE/EY-Housing-the-growing-population.pdf. Accessed 5 Oct 2018
- Trangkanont S, Charoenngam C (2014) Private partner's risk response in PPP low-cost housing projects. *Prop Manag* 32(1):67–94.
- Ukoje, J.E., Kanu, K.U.(2014), Implementation and the Challenges of the Mass Housing Scheme in Abuja, Nigeria, *American International Journal of Contemporary Research* Vol. 4, No. 4; April 2014
- UN-Habitat (2020), for a better urban future, <https://unhabitat.org/topic/housing>, the challenge.
- UN-Habitat. 2011. Public-private partnerships in housing and urban development. Nairobi: UN-Habitat, ISBN Number (Volume): 978-92-1-132356-6
- Wibowo A, Alfen HW. 2014. Identifying macro-environmental critical success factors and key areas for improvement to promote public-private partnerships in infrastructure. *Eng Const Arch Manage*. 21(4):383–402.
- Wibowo, Andreas, Hans Wilhelm Alfen(2014 "Government-led critical success factors in PPP infrastructure development", *Built Environment Project and Asset Management*, Vol. 5 Iss 1 pp. 121-134
- Winston, Nessa, Eastaway, Montserrat, Sustainable Housing in the Urban Context: International Sustainable Development Indicator Sets and Housing, *Soc Indic Res* (2008) 87:211–221.
- Yilma Debela, Getachew (2019): Critical success factors (CSFs) of public–private partnership (PPP) road projects in Ethiopia, *International Journal of Construction Management*, DOI: 10.1080/15623599.2019.1634667
- Zhang, Fang, Chuanyong, Zhangb, Hudsond, John(2018), Housing conditions and life satisfaction in urban China, *Cities* (2018).
- Scharle Peter(2002), Public–Private Partnership (PPP) as a Social Game, *Innovation*, Vol. 15, No. 3, 2002, 15(3):227–52.
- Pongsiri, Nutavoot(2002), Regulation and publicprivate partnerships. *Int J Public Sect Manag*, 2002; 15(6): 487–95.